

flutter sig til, som et yderste Forsøg, at skaffe Penge eller aabne sig ny Kredit ved at pantsætte sit Løssøre. Dette Middel benyttes i Regelen først naar Bedkommandes Stilling altsede er saa daarlige, at han ikke staar til at vedde, og kun sjeldent vil han ved en saadan Forholdsregel opnaa at komme paa Fode igjen. I Regelen vil han i gunstige Fald kun blive hjulpen for en kort Tid, og i de allerfleste Tilfælde vil vistnok en yderligere Tilbagegang i økonomisk Henseende blive Følgen og da er det klart, at den ved Hjælp af Pantsætningen erhvervede Kredit er bleven en Rilde til Fortvættelse for samtlige hans Kreditorer.

Naar man skal fremstille de farlige Følger, som for den almindelige Kredit flyde af Underpant i Løssøre, maa dernæst fremhæves, at det, naagtet der om saadan Pantsætning sler Thinglæsning, dog vistnok ingenlunde hører til Sjeldenhederne, at den forbliver temmelig ubekjendt, og at Pantsætteren saaledes nyder en Kredit, som alene hviler paa Ubekjendtskab til de virkelige Forhold. Det er indlysende, at man i Forretningslivet ikke altid kan forlange af sin Medkontrahent, at han skal staa med en Panteattest i Haanden. Naar alle Thinglæsninger ved Trykken blive bragte til almindelig Kundskab, saaledes som dette for Tiden sler ved den ifølge privat Foranstaltning udgivne Thinglæsningstidende, vil det vel staa i en forsigtig Raagivers Magt at skaffe sig fornøden Underretning om, hvorvidt Raagsøgerens værlige Gode er behæftet. Men det praktiske Livs Forhold medføre vistnok, at end ikke en saadan Forsigtighed altid kan ventes iagttaget. Ibetvings har man havt Exempler paa, at endog Handlende, som have pantsat alle deres Eiendele, desnaagtet have kunnet bevare en udstrakt Kredit, skjøndt de, der aabnede dem Krediten, af den nævnte Thinglæsningstidende kunde have erfaret den stele Pantsætning. Det kan saaledes ikke negtes, at Pantsætning af værligt Gode, selv under Fornedsætning af en virkelig Offentliggjørelse deraf, ofte vil frembyde en farlig Snare endog for dem, der efter saadan Pantsætning give Pantsætteren Kredit.

Sammenfattes det Anførte, maa det saa-

ledes vistnok erkjendes, at ligesom den blotte Afgang for Borgerne til at stifte Underpant i Løssøre, virker skadeligt paa den personlige Kredit, saaledes trues denne af en mere direkte Fare, naar en virkelig foregaaet Pantsætning af den omhandlede Art forbliver skjult for dem, der senere indlade sig med Pantsætteren. Disse skadelige Følger for Krediten kunne dernæst ikke, som ovenfor paavist, siges at opveies af nogen tilsvarende Binding. Thi omend Underpant i Løssøre stundom benyttes som Grundlag for en sund og berettiget Kredit, ere dog Misbrugene saa hyppige, at det omhandlede Retsforhold, betragtet fra den almindelige Kredits og Omsetnings Standpunkt, snarere maa betragtes som skadeligt end som gavnligt. Ved Siden heraf maa endnu som en, om end mindre betydende, Mislighed ved dette Retsforhold fremhæves, at det tilveiebringer Usikkerhed i Omsetningen af værlige Ting, naar der, saaledes som efter vor gjældende Ret, tillægges Pantshaveren samme udstrakte Bindingsret, som Eierens. Hvis man imidlertid, for at afværge denne Ulempe, vilde indskrænke Pantshaverens Bindingsret, vilde Følgen let blive, at man svækkede Sikkerhedsretten i en saadan Grad, at man berøvede den dens Betydning.

Det er indlysende, at de fremhævede Ulemper i forøget Grad ere forbundne med Pantsætning af Alt, hvad Pantsætteren eier og eiendes vorder. Men imod denne Art af Pantsætning lader der sig berhos vistnok anføre yderligere Indvendinger. Al indrømme Afgang til en saadan Pantsætning synes at være i Strid med de Grundfætninger, som især erkjendes for rigtige med Hensyn til Grændserne for Personens Ret til at forpligte sig ved Villieserklæringer. Thi vel maa det staa den, der har pantsat Alt, hvad han eier eller eiendes vorder, frit at foretage saadanne Dispositioner over sine Eiendele, som hans Maringsdrift gjør nødvendige, og herved afvæbnes for en Del de Indvendinger, som ellers kunde gjøres mod, at en Mand ved sliig Pantsætning binder alle sine nærværende og fremtidige Eiendele, men det staar dog lige fuldt fast, at Pantsætteren, især naar den omhandlede Pantsætning sler til Sik-